

תת"ע 5539/04/15 - מדינת ישראל נגד נדאל אבו מדי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5539-04-15 מדינת ישראל נ' אבו מדי
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נדאל אבו מדי

הנאשם

הכרעת דין רקע עובדתי:

1. עפ"י כתב האישום, בתאריך 5.4.15 בשעה 17:10 בצומת הרחובות דרך בר-לב ושרגאי זלמן בירושלים נהג הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 98-508-69 (להלן: "הרכב") ולא ציית להוראות שוטר במדים, שהורה לו להמשיך בנסיעה, ואילו הנאשם עמד במקום במרכז הצומת במקום שאינו הותר לכך. בכך יחסה לנאשם עבירה בניגוד לתקנה 23 א (1) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
2. ביום 28.3.17, כפר הנאשם בכתב האישום. בדיון זה ציין בא כוחו, כי הנאשם אינו דובר את השפה העברית ולכן לא הבין את דברי השוטר בשטח. עוד הוסיף, כי השוטר הוציא אותו מהרכב והיכה אותו. בעקבות זאת הגיש הנאשם תלונה במח"ש אך זו נסגרה. בהתאם לאמור נקבע התיק לשמיעת ראיות.

ראיות התביעה:

3. במסגרת ראיות התביעה העיד פקד ליאור אוקנין (להלן: "הקצין") על השתלשלות האירוע בהתאם לדו"ח שכתב (ת/1). הקצין מסר, כי ביום האירוע שימש כמפקד יחידת האופנועים, כשבמסגרת היערכות משטרת ישראל לחג הפסח התבצעה חסימה של הציר משעה 09:00 ועד לשעות 20:00-21:00, כשתנועת הרכבת הקלה המשיכה בפעילות סדירה.
4. עפ"י הדו"ח הגיע הנאשם מכיוון צפון לדרום על רחוב חיים בר-לב, וכשהגיע לצומת הרחובות בר-לב - שרגאי, סרב לפנות ימינה בהתאם לשילוט שהוצב במקום ולהוראה שקיבל מהשוטרת. הנאשם נעמד עם רכבו במרכז הצומת, וסירב לפנות ימינה כפי שהתבקש ובהתאם לשילוט, וגם לאחר ששוחח עמו והורה לו לפנות ימינה סירב לעשות כן, וכך ציין: "... נעמד במרכז הצומת ללא הקשבה לשוטר ולי שביקשנו ממנו לפנות ימינה ואף הוסבר לו שהכביש סגור, בשלב זה החל לקלל בשפה הערבית עלה על מסילת הרכבת וביצע פרסה על המסילה ונעמד על מסילת הרכבת ומסרב להזיז את

רכבו מהמסילה תוך סיכון רכבים במקום...".

5. בשלב זה התבקש הנאשם להזדהות וכן לפנות את הרכב אך סירב להיענות להוראת השוטרים. מצב זה, כך לדברי הקצין, יצר סיכון לרכבים שהיו במקום. הנאשם התבקש פעם נוספת לצאת מהרכב ולהזדהות, ובתגובה אמר לקצין, כי אין לו רישיון והוא לא מעוניין להציג תעודת זהות. במצב דברים זה פתח הקצין את הדלת וביקש מהנהג לצאת מהרכב אך הנאשם סירב ואף היכה בידו של הקצין, זאת בניסיון למנוע ממנו להוציאו מהרכב. הנאשם הוזהר פעם נוספת כי אם לא יזדהה יאזק וייעצר, ולמרות זאת נותר בסירובו. בסיטואציית דברים זו נאלצו השוטרים להוציאו מהרכב בכוח ולעוצרו, תוך שהם מזיזים את הרכב שיצר סיכון והפרעה לרכבת.

6. בהמשך לאמור הורה הקצין על מעצרו של הנאשם. בדו"ח המעצר (ת/2) צוין: **"הנ"ל התבקש ע"י שוטרת להזדהות וסירב וגם כשנתבקש לצאת מרכבו סירב"**. בתגובתו ציין הנאשם: **"אין לי רישיון ואני לא רוצה להביא לכם"**.

7. במענה לשאלות הסנגור ציין הקצין, כי אם היה הנאשם אומר שהוא אינו מבין את השפה העברית היה דואג להביא מתורגמן בשטח. בכל מקרה, כך ציין, קיים בשטח תמרור חץ עם קונוסים שהורה לנהגים באופן ברור את כיוון הנסיעה, כך שאין לנהג כל סיבה לטעות. על פיו, במצבים בהם מתנהל דין ודברים בין שוטר לנהג, מגיע לעיתים גם קצין או מפקד בשטח לשוחח עם הנהג. כך גם במקרה זה, בהיותו מפקד וקצין בשטח הגיע כדי לסייע לשוטרת ולשוחח עם הנאשם, זאת על רקע סירובו של הנאשם לנסוע בכיוון שהותר.

8. סמל גיא בונדרו, (להלן: **"השוטר"**) מסר, כי ביום האירוע שימש כסייר תנועה בשלוחת ציון. השוטר כתב דו"ח פעולה (ת/3), וכן צייר שרטוט (ת/4) המתאר את השתלשלות האירוע.

9. על פיו, הנאשם הגיע עם רכבו למקום ונדרש ע"י שוטרת שהוצבה במקום ככוח תגבור לנסוע ישר לכיוון כללי "יהודאי" ובהמשך לפנות ימינה לכיוון גבעת התחמושת, זאת עקב סגירת הכביש לטובת עולי רגל במהלך החג. למרות זאת, לא ציית הנאשם להוראה וביצע פניית פרסה על פסי הרכבת. בנסיבות אלו דרש הקצין מהנאשם להזדהות אך הנאשם סירב בכל תוקף להזדהות, ולכן נעצר. על פיו גם כשהנאשם היה עצור אך לא אזוק הוא נדרש להזדהות אך סירב. השוטר הוסיף, כי הנאשם נדרש להציג רישיונות וכן להזיז את רכבו שעמד על פסי הרכבת ובהמשך נדרש לצאת מהרכב, אך כאמור סירב להיענות לכל אותן הוראות שקיבל מהשוטרים. במצב דברים זה, נאלצו השוטרים למשוך אותו מהרכב החוצה בכוח וזאת על רקע סירובו להזדהות. השוטר הוסיף, כי הבחין שהנאשם נותן לקצין אגרוף ביד תוך שהוא אומר "תעזבו אותי". עוד הוסיף, כי לאחר שהופעל נגדו כוח התואם את התנגדותו, הוצא מהרכב והחל להשתולל דבר שאילץ אותם להפעיל כוח זאת כדי לאזוק אותו. לאחר שנאזק הופסק השימוש בכוח והנאשם נלקח למקום צנוע שם בוצע חיפוש על גופו. רק בשלב זה מסר להם הנאשם, כי הרישיונות נמצאים ברכב וביקש להציגם. לאחר שהציגם נרשמה לו הזמנה לדין ומולאו הדוחות. בשלב הבא שוחרר הנאשם על ידי הקצין.

פרשת הגנה:

10. הנאשם מסר, כי הגיע עם הרכב מכיוון שועפאט לכיוון שיח-ג'ארח, אולם לא הבחין בשלטים שהוצבו בצומת זאת משום הפקק שהיה במקום. הנאשם הוסיף, כי התקדם בנסיעה איטית וכשהגיע למקום בו הוצבה השוטרת מסר לה כי הוא מעוניין להמשיך ישר ולא לפנות. על פיו השוטרת היא שאמרה לו, כי יש רק שמאלה לכיוון שיח ג'ארח וכן התירה לו לעשות פניית פרסה. או אז השוטרים התנפלו עליו, פתחו את הדלת ושאלו אותו מה עשית? הוא בתגובה נבהל ואמר להם אתם אמרתם לי לעשות פרסה. בשלב הבא כך לדבריו, השוטרים תפסו אותו, הפילוהו על הרצפה ואזקו אותו. על פיו, רק בשלב הזה אמרו לו השוטרים להביא את תעודת הזהות והוא אמר להם "לא קרה שום דבר רק עשיתי פניית פרסה עשיתי טעות" הנאשם הוסיף, כי התייחסו אליו כמו עבריון.

11. במענה לשאלות המאשימה הוסיף הנאשם, כי הבחין בכלי רכב פונים שמאלה, על פיו היה במקום שילוט המתיר פנייה ימינה וכן פנייה שמאלה ואף ראה כלי רכב שפונים שמאלה.

דין והכרעה:

12. בפתח הדברים אציין, כי בניגוד לתשובת הנאשם בדיון, לא התרשמתי כי הנאשם אינו דובר את השפה העברית ומשום כך לא ציית להוראות השוטרים. להפך, במסגרת עדותו בבית המשפט העיד הנאשם בשפה העברית וניתן היה להתרשם כי הוא שולט בה.

13. אוסיף, כי קביעה זו משתלבת גם עם עדויות השוטרים וחומר הראיות שהוגש לעיוני. בכל מקרה במסגרת פרשת ההגנה נטען לראשונה, כי הנאשם שוחח עם השוטרת המוצבת במקום, והיא שהורתה לו לפנות שמאלה ולבצע את פניית הפרסה. הנאשם אף הוסיף כי במקום קיים היה שילוט המתיר לו את הנסיעה שמאלה והוא אף ראה כלי רכב פונים לכיוון זה. אדגיש, כי חקירת עדי התביעה לא נגעה בכך כלל.

14. אציין כבר עתה כי לאחר ששמעתי את הצדדים ראיתי להעדיף את עדויות השוטרים. כפי שהעידו השוטרים, ציר חיים בר לב שרגאי אליו הגיע הנאשם עם רכבו, נחסם לרגל חג הפסח, והתנועה בו הופנתה לכיוון גבעת התחמושת. מעדויותיהם ניתן היה ללמוד, כי בשטח הוצב שילוט המורה על הפניית התנועה ימינה, כשיתר נתיבי התנועה נחסמו. במקום גם הוצבו שוטרים שכיוונו את כלי הרכב שהגיעו למקום ימינה ובהתאם לשילוט, כך שאף בלא הוראה די היה להביט בשילוט כדי לנסוע בכיוון שהותר.

15. כאמור הנאשם בעדותו בבית המשפט לא חלק על קיומו של שילוט במקום, ואף לא על דין ודברים שהתנהל בינו לבין השוטרת שהוצבה במקום וכיוונה את התנועה. כפי שצוין, גרסתו המאוחרת, גורסת כי השוטרת היא שהתירה לו לנסוע שמאלה ולבצע פניית פרסה וכן הוסיף, כי קיים שילוט שהתיר לו לעשות כן.

כאמור פרטים אלו עומדים בסתירה לתשובה שנתן הנאשם לאישום, והם אף לא באו לידי ביטוי במסגרת חקירתם הנגדית של השוטרים, והועלו אך במסגרת פרשת ההגנה. (עמוד 10 לפרוטוקול ש' 20-26).

16. בכל מקרה, מצב זה שתואר ע"י הנאשם, אינו סביר לא רק משום עדויות השוטרים, הדוחות שנכתבו

בזמן אמת, והמצב שהיה בשטח, אלא גם משום חוסר הסבירות שבדבר. שהרי אם קיים שילוט המתיר את הנסיעה כדבריו, מדוע היה צורך מצדו לשוחח עם השוטרת ולקבל את אישורה לבצע את פניית הפרסה? בנסיבות אלו ראיתי לדחות גרסה זאת. אוסיף, כי לתוצאה זו אני מגיע גם משום היותה גרסה כבושה כאמור.

17. על פי חומר הראיות שהובא בפניי, המבוסס על עדויות השוטרים שהינן מהימנות בעיניי ניתן לקבוע, כי הנאשם סירב להיענות להוראות השוטרים כבר מתחילה, עת הגיע לצומת וגילה כי הדרך אליה חפץ הוא להגיע חסומה. במצב דברים זה ניהל הנאשם דין ודברים עם השוטרת שהייתה במקום. כפי שהעיד הקצין הגעתו למקום נועדה לסייע לשוטרת זאת על רקע סירובו של הנאשם לציית לה. בהתאם לדו"ח ניתן לקבוע כי גם הקצין וגם השוטר הורו לנאשם לפנות ימינה אך הוא סירב. כפי שהעידו שניהם הנאשם עמד בסירובו ובשלב מסוים, ובלא שקיבל אישור לכך, עשה פניית פרסה והעמיד את רכבו על פסי הרכבת הקלה. הקצין הוסיף, כי מצב זה יצר סיכון לתנועה במקום וכן לרכבת הקלה שפעילותה לא הופסקה למרות חסימת הציר. במצב זה נדרש הנאשם להזדהות וכן לפנות את רכבו מהמסילה אך הוא סירב. התנהגותו זו לא הותירה בידי השוטרים ברירה, אלא להוציאו בכוח מהרכב ולפנות את הרכב בעצמם. תכף לאחר מכן, נעצר הנאשם ונאזק. כפי שהעיד השוטר מרגע שנרגע הנאשם והסכים להזדהות הוא שוחרר ונרשם לו זימון לדין.

18. הנאשם בעדותו ניסה לתאר מצב בו פעולת השוטרים במקום והוצאתו מהרכב נעשתה בהפתעה ובלא סיבה וכך ציין: "**... יש פקק נפלו עליי פתחו את הדלת של הרכב שאלתי אותו מה אתה רוצה? נבהלתי מה עשיתי? תפס אותי והפיל אותי על הרצפה ושם אזיקים ואני הייתי בשוק... אמרתי לו לא קרה שום דבר עשיתי פרסה רוצה לנסוע שמאלה... היית אומר לי לעמוד בצד...".** גרסה זו בכל הכבוד הינה מיתממת, ובוודאי אינה משקפת את השתלשלות האירועים במקום. כפי שהעיד הקצין, לאחר שהנאשם סירב להיענות להם שמע הקצין כי הנאשם מקלל אותו בשפה הערבית.

19. אוסיף, כי את האירוע ניתן לחלק לשניים: חלקו הראשון, הינו מפגש הנאשם עם השוטרת וסירובו לנסוע בהתאם להכוונה, והחלק השני מתייחס לתגובת השוטרים לפעולה בה נקט, קרי פניית הפרסה על המסילה, וסירובו להזיז את הרכב ולהזדהות. שני החלקים יחד מביאים למסקנה כי האירוע והתנהלות השוטרים מול הנאשם לא היה קצר ופתאומי כפי שניסה הנאשם לתאר, ובוודאי אינו נעוץ בחוסר תובנה מצדו למתרחש.

20. בהתאם ניתן גם לקבוע, כי השוטרים גילו כלפיו אורך רוח, זאת על אף שקילל אותם, ועל אף שעמד בסירובו להזדהות ולפעול בהתאם להוראתם. גם בשלב בו נקט בפעולה מסוכנת על המסילה, דרשו ממנו השוטרים תחילה להזדהות ולהזיז את הרכב, אך כשהבינו שהנאשם עומד בסירובו ובעיקר יוצר סיכון במקום נקטו בפעולה להסרת הסיכון.

21. בטרם סיכום אוסיף, כי הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית, סירב להתייחס באופן ספציפי לעדויות השוטרים או כדבריו "**אני לא רוצה לדבר על האירוע**", או להתייחס לסירובו להזדהות אף שציין במסגרת עדותו "**בסוף הם קיבלו את זה**". גם בכך יש כדי להצביע כי באופן התנהגותו של הנאשם באירוע, מנקודת מבטו שלו, טמון היה סירוב מתמשך להוראות אותן קיבל.

22. במצב דברים זה עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו, ובהתאם אני מחליט להרשיעו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים